

tercer marquès de Comillas i primer col·leccionista d'escultura policromada barroca», al volum B. Bassegoda, J. Garriga, J. París (ed.), *L'època del Barroc i els Bonifàs. Actes de les Jornades d'Història de l'Art a Catalunya, Valls, 1, 2 i 3 de juny de 2006* (Barcelona, Universitat de Barcelona, 2007); en l'article «El col·leccionisme d'art a Barcelona al segle XIX», al catàleg *Ànimes de vidre. Les col·leccions Amatller* (Barcelona, Museu d'Arqueologia de Catalunya, 2010), i Josep Puiggarí i Llobet (1821-1903), primer estudiós del patrimoni artístic, que és el seu discurs d'ingrés a la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi, de Barcelona (2012).

A l'IEC codirigeix —amb Francesc Fontbona— el *Diccionari d'historiadors de l'art català, valencià i balear*, obra que s'inicià el 2011, i que començà a aparèixer en línia el 2012, que actualment ja compta amb prop de sis-centes entrades, entre les quals ell mateix ha redactat les corresponents a Agustí Arqués i Jover, Isidoro Bosarte de la Cruz, Pelegrí Casades i Gramatxes, Juan Agustín Ceán Bermúdez, Josep Maria Escrivà de Romaní i Dusay, Bartomeu Ferrà i Perelló, Andreu Avel·lí Pi i Arimon, Josep Pijoan i Soterias, Antoni Ponç i Piquer, Josep Puiggarí Llobet, i Vicent Vitoria i Gastaldo.

Text llegit pel senyor Francesc Fontbona i de Vallescar en el Ple del dia 11 de maig de 2017

Rafael Cornudella i Carré

Rafael Cornudella i Carré va néixer a Barcelona el 1964. Es doctorà en història de l'art a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB, 1998), amb una tesi sobre el gravador català Miquel Sorelló, actiu a Roma en el segle XVIII. Començà l'activitat docent el 1995 com a professor d'història de l'art modern a la Universitat de Lleida i, a continuació, va passar a la UAB (1996), d'on és professor titular des del 2003. Amb intermitències, perquè una part fonamental de l'activitat d'his-

torador de l'art l'ha exercit en l'àmbit dels museus: primer com a documentalista (1987-1991) i successivament com a tècnic superior (1992-1993) del Gabinet de Dibuixos i Gravats del Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC). En el mateix MNAC, i en el període de 2007-2012, ha estat el cap de l'Àrea d'Art Gòtic: respon al seu projecte museològic la nova presentació de la col·lecció permanent de l'art gòtic, inaugurada el 2010.

La dedicació del candidat a la recerca, que d'entrada havia orientat a l'art renaixentista i barroc, i en particular al gravat català dels s. XVI-XVIII, es desplaçà tot seguit cap a la pintura catalana de final del s. XV i l'inici del XVI (amb treballs sobre Aine Bru, sobre els Gascó i altres pintors del Museu Episcopal de Vic, sobre el Mestre de la Llotja de Mar de Perpinyà, etc.). Tanmateix, el vessant fonamental de la seva recerca és el centrat en les arts figuratives i sobretot la pintura dels s. XIV i XV a la Corona d'Aragó, que aquí no podem recollir en detall (per això remetem al currículum complet del candidat); però en aquest punt convindria observar els tres aspectes que es recullen a continuació.

En primer lloc, el marc museogràfic de molts dels seus treballs. Per exemple, la direcció dels catàlegs d'exposicions que també comissarià, en solitari com a la *Catalunya 1400. El gòtic internacional* (presentada al MNAC, 2012), o bé en col·laboració com a *Pedralbes. Els tresors del monestir* (presentada al Museu-Monestir de Pedralbes, 2005; nova exposició, 2015), o també al volum *El gòtic a les col·leccions del MNAC* (2011). Tenen igualment enllaç museogràfic nombrosos articles i estudis d'obres que ha publicat en catàlegs raonats.

En segon lloc, remarquem que l'explicació adequada dels episodis estudiats de la pintura gòtica catalana i valenciana l'ha portat a eixamplar l'horitzó de la recerca fins a la pintura coetània francesa i dels Països Baixos, en particular per explorar la difusió de l'estil de Van Eyck als territoris de la Corona d'Aragó. És el cas d'una desena de treballs publicats entre 2007 i 2016 a Pàdua, Brussel·les, Barcelona i Vic.

En tercer lloc, convé destacar que el seu estudi de les arts figuratives, sempre conscient de la conformació material de les obres, cerca la integració de diferents gèneres: a més d'atendre l'escultura decorativa i la pintura sobre taula, dedica una atenció molt particular a la il·luminació de llibres, però també als brodats (a la iconografia i l'estil del brodat figuratiu o pictòric, un àmbit molt poc conegut i quasi gens estudiat). Els seus treballs més significatius en aquests camps (alguns fets amb col·laboració), s'han publicat entre 2010 i 2017 a Barcelona, Baltimore, Riggisberg (Suïssa) i Roma.

Deixem constància amb un simple esment global, no només dels nombrosos estudis d'obres publicats en catàlegs raonats, que superen de llarg la quarantena, sinó també de les abundants publicacions de caràcter divulgatiu, de les ressenyes, dels informes, etc., a l'enumeració dels quals ara hem de renunciar. Destaquem només el seu treball de corre-

dactor (amb Francesc Fontbona) de la secció d'història de l'art dels *Reports de la recerca a Catalunya. Història de l'art i musicologia, 1996-2002*, coordinat pel mateix Fontbona i per Romà Escalas i publicat per l'Institut d'Estudis Catalans el 2005.

Remetem igualment al currículum complet del candidat per precisar la seva intervenció en congressos i *workshops* internacionals, i també en els projectes de recerca finançats en convocatòries públiques que ha obtingut el seu grup del Departament d'Art de la UAB (encapçalat pel professor Bonaventura Bassegoda).

No volem acabar sense consignar la participació del candidat en comissions relacionades amb la gestió pública del patrimoni artístic, per destacar-ne almenys que és vocal de la Junta de Qualificació, Valoració i Exportació de Béns del Patrimoni Cultural de Catalunya, des del novembre del 2011.

Esperem que les dades curriculars seleccionades aquí hagin contribuït a presentar Rafael Cornudella com un candidat plenament idoni per a la nostra institució. Un candidat excel·lent, que forma part de la nova generació d'investigadors d'història de l'art i que a més, en el seu cas, reuneix el rigor acadèmic de l'estudi amb la gestió museística del patrimoni artístic. I que ha acreditat amb escreix el seu compromís amb el país i amb la seva cultura i la seva llengua.

Text llegit pel senyor Joaquim Garriga i Riera en el Ple del dia 11 de maig de 2017

Josep Maria Gregori i Cifré

Josep Maria Gregori i Cifré va néixer a Igualada el 1954. És musicòleg i cantant. La seva formació musicològica es forjà a la Universitat Autònoma de Barcelona, on es llicencià el 1977 amb una tesina sobre l'obra compositiva de Joan Crisòstom Ripollès (1678-1746), mestre de capella de la catedral de Tarragona, i s'hi doctorà el 1986, amb la tesi —dirigida per Francesc Bonastre— *La*